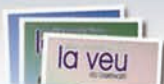

la veu de Benicarló

COMERCIANTS INDIGNATS

CRISI
24 HORES

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSQUET

la veu

de Benicarló [info](http://www.laveudebenicarlo.info)

XX CLÀSSICA DE NATACIÓ PENÍSCOLA-BENICARLÓ

COMERCIANTS INDIGNATS

text REDACCIÓ

Noves mesures per al comerç. El govern ha autoritzat l'apertura les 24h del dia, un horari que no casa amb l'estil de vida de la nostra societat i del comerç tradicional. La tradicional harmonia, fruit de segles de convivència pacífica, pot estar a punt de trencar-se. Pot ser les noves mesures siguin la sentència de mort del nostre comerç de proximitat i el teixit comercial que sempre ha sustentat les poblacions de la nostra comarca.

Així de cert. Amb aquestes mesures centralistes només s'afavoreix les grans corporacions comercials, que podran suportar millor el desproporcionat augment de l'IVA, i on els treballador no poden dir res per la por a ser despatxats, facen les hores que facen. A més, els models comercials estan canviant radicalment amb el pas del temps. El clàssic botiguer de tota la vida queda cada vegada més llunyà i la tendència que s'està imposant està encapçalada per les franquícies: tendes calcades, amb rètols cridaners i fil musical. El comerç tradicional és, i ha estat des de sempre, el motor vitalista dels barris. Una ciutat sense comerç minorista, és una ciutat sense vida. Les tendes del barri aporten familiaritat en el servei i una relació més humana i persona. El comerç tradicional aporta riquesa ja que al comptar amb un nombre elevat de menuts empresaris, aquests contribueixen al desenvolupament dels barris donant treball a una important quantitat de gent.

Tot això es va tractar i es va concloure en la reunió del Fòrum de comerç Benicarló, que aglutina a més de 400.000 xicotets comerços de tota Espanya. L'objectiu de la reunió era analitzar la nova normativa de la llei comercial i la seua influència en el dia a dia del comerç local, especialment en la menuda i mitjana empresa. Encarna Sanchís, presidenta de Covaco, explicava que el fòrum està estudiant com afecten les noves mesures al menut comerç. "No és molt esperançador el que veiem ja que estan tancant molts comerços que són els que aconsegueixen donar-li força als barris i a la ciutat", va reconèixer. Per això, va significar que la situació suposa una pèrdua per a tots, "per al comerç, per a la ciutat i per al client, ja que el comerç uneix tots aquests interessos".

Per la seua banda el president de la Pymec de Castelló, Federico Lozano, va assegurar que l'objectiu de la trobada celebrada a Benicarló és "generar confiança. El comerç és el sector més abandonat per part de l'actual govern atès que l'alliberament dels horaris no acaba d'encaixar i és un tema important. Al final caldrà fer un front comú per a combatre i tractar d'arribar a un consens en el qual no isquem perjudicats", va esgrimir. Així, el representant del xicotet comerç de Balears, Bernat Silvain, va replicar que pretenen "asseure les bases per a intentar que haja canvis que beneficien a totes les parts. En aquestes reunions intentem equilibrar aquest desequilibri a nivell nacional. Lluitarem per al bé del menut comerç perquè tenim molt a dir, tractar i defensar". Per la seua banda, el president de la PYMEC de

ve de la pàgina anterior

Catalunya, Àlex Goñi, va dir que la nova llei “perjudicarà a tot el menut i mitjà comerç espanyol”. Pel que fa a això, va reconèixer que la nova llei “no encaixa en mesures econòmiques, no hi ha raons econòmiques en l'ampliació d'horaris, festius, i no concorda amb un model econòmic, sinó ideològic, pel que resulta difícil lluitar contra això o adaptar-lo”. “Estem alertats, indignats i si no teníem suficient, ara s'augmenta l'IVA i els últims impactes en consum tornen a ser negatius, o ens salvem o potser no podrem tornar a Benicarló”, va concloure.

COMERCIANTS DE BENICARLÓ CONTRA EL COST DEL REBUT DE RECICLATGE D'ESCOMBRARIES

Si a tot este negre panorama dibuixat pel Fòrum Benicarló unim una nova taxa, quasi més val que els xicotets comerços tanquen. La sorpresa va ser la nota dominants entre els comerciants de Benicarló davant l'arribada dels rebuts de la quota de reciclatge del Consorci de Residus de la zona I. Tanta, que van sol·licitar una reunió amb el gerent i els regidors relacionats tant amb el comerç com amb el consorci. I pensen iniciar accions de protesta contra la suma del rebut. “Des de la La Unió de Comerços vam considerar que ens havien d'explicar en què consistia exactament la taxa, ja que la gent no ho tenia clar”, va explicar María José Batiste, presidenta de l'associació. José María Serrano, representant de l'ajuntament en el consorci i María Ortiz, regidor de Comerç, es van personar en la reunió per a acompanyar al gerent de l'organisme, que va ser l'encarregat de detallar els costos que suposa el reciclatge dels residus. Els assistents, asseguren, van manifestar el seu desacord amb els rebuts que han començat a arribar-los. “No vam aclarir res de res. Nosaltres estem d'acord que cal reciclar, que no podem anar fent les escombraries com abans. Però no que hàgem de pagar més que una casa, per exemple”, va dir Batiste. La versió

més extesa pel poble, com a resultat de la reunió és que “l'únic que ens van donar va ser un fullet de com retornar el rebut, com fraccionar el pagament i com demanar la revisió si no estàs d'acord, però en cap cas se'ns va dir que el preu ja està taxat, i que no és pot canviar de cap de les maneres, encara que vinga un inspector a revisar-te els metres”. I és que per a modificar el preu cal canviar l'ordenaça i això només ho pot fer el consorci. I, ara per ara, no estan per la feina.

ELS COMERÇOS PAGUEN PER METRES

Mentre els habitatges paguen 79 euros cadascuna, la taxa establida per als comerços va en funció dels metres de superfície. Així, per una superfície de fins a 100 metres quadrats d'un negoci d'alimentació, es paga de taxa de reciclatge 198,75 euros. Fins a dos-cents metres, el rebut puja a 397,50 euros, mentre que el següent tram de cobrament, que arriba als quatre-cents metres, s'incrementa a 477 euros. Per sobre d'aqueixos metres, la taxa és de 715 euros. La fluctuació econòmica en altre tipus de comerços és mínima, quedant fora d'aquesta tarifació les grans superfícies i locals de gran generació de residus. Així, al llistat publicat hi apareixen tres grans supermercats, que pagaràn entre 9.148 i 2.796 euros cadascú. El restaurant de l'autopista té un rebut de 8.732 euros, mentre que el centre comercial de l'antiga fàbrica de Palau,

tindrà que pagar al consorci 13.120 euros. Tot i això, la factura més elevada del consorci la pagarà el centre penitenciari d'Albocàsser, amb un cost de 86.363,29 euros l'any.

SISTEMA DE TAXACIÓ INJUST

Per a la presidenta de La Unió el sistema establert “és injust, perquè molts de nosaltres fem menys escombraries que un habitatge”. En concret Batiste regenta una sabateria en la qual “com a molt trac una borsa de fem a la setmana. Els meus principals residus són el cartó dels embalatges de les sabates, i els arrepleguen dues vegades per setmana a la porta del meu establiment” gràcies al sistema implantat pel consistori fa uns anys. Batiste lamenta que “d'això estan traient diners”, però no es repercuteix en els rebuts en forma de bonificació als col·laboradors. Així les coses, els comerciants plantejaran accions reivindicatives “per a aconseguir pagar com un habitatge, almenys. Estem d'acord amb pagar, però unes tarifes justes”. De fet, ja són diverses les veus que s'han alçat en contra del pagament de la taxa, encara que Batiste assegura que “les escombraries avui dia són un problema i cal reciclar i no contaminar”. És per això que des de La Unió de Comerços se segueix recomanant el pagament de la taxa “i emprendre accions perquè l'any que ve no torne a passar açò i se'ns reduísca el pagament fins a una taxa justa”, va concloure.

ACTES CULTURALS PER TOT ARREU A L'ESTIU

text NATÀLIA SANZ

Mostra de balls populars i indumentària tradicional a Benicarló. La trobada de danses va estar organitzada pel Grup de Danses Renaixença. En l'acte, celebrat a la plaça de Sant Bertomeu, van actuar la Agrupació folklòrica El Cremaller de Benicàssim i el grup de danses de Cabanes. Jotes, seguidilles, boleros i altres ritmes tradicionals es van poder veure a Benicarló, per a un nombrós públic que es va acostar a gaudir de l'espectacle. A més, els grups participants van traure dels seus baguls el millor de la indumentària tradicional valenciana, convertint la trobada en una mostra viva de la recuperació dels nostres costums. L'acte va finalitzar amb l'actuació del grup organitzador, Renaixença, i un berenar de germanor on es segellava el compromís de tornar a realitzar l'acte l'any que ve.

RONDALLER

Sota el nom de Rondaller, Benicarló està disposat a omplir d'espectacles de carrers tots el racons de la ciutat. Nou companyies nacionals (Catalunya, Andalusia i Comunitat

Valenciana) i internacionals (Argentina, França i Bèlgica) convertiran diversos espais urbans de la localitat en un gran escenari del 25 de juliol a l'11 d'agost. Espectacles per a tots els públics (uns més que uns altres) i per a tots els gustos. Des del clown clàssic de Chacovachi (un dels pallassos més reconeguts i que ha creat escola a Amèrica Llatina), amb crítica social darrere d'un enorme somriure, a acrobàcies impossibles. I provocació de la sana, amb la companyia de Chacovachi.

L'ARJUP A L'AIRE

La Peña L'Arjup de Benicarló va reunir dissabte als més joves de la població a la plaça de la Constitució. La tercera edició de L'Arjup a l'aire ofería atraccions com unflables o un escalextric gegant. També esl xiquets gaudiren de tallers de manualitats i de creació de cabuts, este últim gràcies a la Colla Gegants i Cabuts de Benicarló. un xicotet apartat dedicat al comerç de la ciutat, completava les activitats organitzades per la penya.

BENICARLÓ LEGALITZARÀ LES VIVENDES IL·LEGALS

text i foto NATÀLIA SANZ

El Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló preveu un creixement de 10.000 habitants i regularitzarà més d'un milió de metres quadrats. L'equip de govern i els tècnics de Conselleria continuen perfilant els detalls del nou Pla General d'Ordenació Urbana amb l'objectiu d'aprovar el concert previ abans de finals d'any. Les reunions avancen a bon ritme per a donar eixida com més prompte possible al concert previ, que suposaria "més del 50% del treball previ a l'aprovació definitiva del PGOU", segons va explicar Pedro López, regidor d'Urbanisme. En l'última reunió segons ha explicat el regidor d'Urbanisme, Pedro López, els tècnics de la Conselleria van confirmar que la proposta de l'Ajuntament "és coherent, racional i s'ajusta als criteris de la Conselleria pel que fa a aspectes com la mobilitat racional, la diversitat urbana, la integració social o la sostenibilitat", va anunciar López. Un dels problemes més espinosos del Pla és la regularització dels habitatges que es troben en situació irregular, situades en les zones nord i sud de la ciutat. Els habitatges van ser

construïdes fora de la legalitat urbanística bàsicament en les partides de Sanadorlí i zona nord. Les intencions del consistori és "reconèixer aquest territori integrant-lo en la ciutat, quantificar-lo per a saber fins a on arriba la problemàtica i preveure la seua integració en la trama urbana". En aquest sentit, la solució que es proposa per al nou pla és la de convertir en sòl urbanitzable el milió de metres quadrats que ocupen aquests habitatges. En total, el PGOU preveu una superfície de sòl urbanitzable de 1.272.408 metres quadrats, dels quals un 60% ja són urbanitzables avui dia. En aquest creixement de la ciutat es contemplaran 4.889 habitatges noves i un creixement de població de 10.000 habitants. A més, s'ha plantejat "un model d'ocupació del territori sostenible, en el qual s'incloga una infraestructura verda en la qual estiguen interconnectades de manera radial els principals valors ecològics del nostre territori, aprofitant les vies que té Benicarló i que van a per a totes a la mar", va anunciar López. La pròxima reunió tècnica s'ha previst per al mes de setembre, amb l'objectiu de deixar acabat el document definitiu per a l'aprovació del concert previ.

HOMENATGE AL VOLUNTARIAT I LA CULTURA

text i foto NATÀLIA SANZ

Un any més l'Ajuntament de Benicarló va retre homenatge al treball, l'esforç i la dedicació de les persones i entitats que treballen per la ciutat i que des de l'àmbit social, ja siga en el camp de la cooperació, la integració o el voluntariat, fins a l'àmbit de la cultura, a través de les múltiples entitats que existeixen, dediquen el seu temps a treballar en benefici d'altres persones o que s'esforcen per a revitalitzar la cultura i les tradicions benicarlandas.

L'acte de reconeixement es va celebrar al Magatzem de la Mar. Enguany, el reconeixement de Persona Destacada en l'Àmbit de l'Acció Social ha estat per a Natalia Serrano Belmonte, coneguda per tots per la seua participació en diverses entitats socials de Benicarló: Mans Unides, Creu Roja, Càrites i Associació de la Dona. En totes aquestes entitats ha mantingut i manté una implicació activa i constant i ha col·laborat en desenes de projectes i iniciatives. L'última, la participació com voluntària en el menjador social que la Regidoria de Benestar Social ha portat a terme durant tot l'any.

Pel que fa a la Persona Destacada en l'Àmbit Cultural, l'homenatjada ha estat Filomena Pau Llorach. Des de la infància ha estat lligada a la seua ciutat de manera incondicional des de moltes i molt diverses vessants: amb la Coral Polifònica Benicarlanda, en L'Estel del Collet o a través

Pel que fa a la Persona Destacada en l'Àmbit Cultural, l'homenatjada ha estat Filomena Pau Llorach.

del seu treball d'investigació i difusió de la indumentària i per descomptat com defensora de les danses populars benicarlandas creant el Grup de Danses La Sotà. L'acte el va tancar, precisament, el Grup de Danses La Sotà, que va voler retre homenatge a la seua fundadora.

Agència de Promoció del Valencià "AVIVA"

text NATÀLIA SANZ

L'Oficina Municipal de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Benicarló passarà a anomenar-se Agència de Promoció del Valencià AVIVA. Setanta entitats més s'han integrat en la nova marca, que pretén donar un nou impuls a la presència del valencià en l'àmbit social.

Els serveis lingüístics dels municipis valencians, inclosa l'Oficina Municipal de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Benicarló, passaran a anomenar-se Agència de Promoció del Valencià AVIVA, fruit d'un protocol de col·laboració que es va firmar ara fa tres anys a tres bandes (Conselleria de Cultura, administracions locals i Acadèmia Valenciana de la Llengua) per impulsar les oficines de valencià de tot el territori. La nova marca integra prop de setanta entitats entre ajuntaments, províncies i mancomunitats amb l'objectiu de donar un nou dinamisme a la presència del valencià en l'àmbit social.

La nova denominació es va fer oficial el passat dijous en un acte que va tindre lloc a al Monestir de Sant Miquel dels Reis, presidit per consellera de Turisme, Cultura i Esport, Lola Johnson, el president de l'AVL, Ramon Ferrer, i la presidenta de la FVMP, Elena Bastidas.

La Jornada va servir per a repassar el paper de l'Administració en la promoció de la llengua des del vessant de la legislació i de les aportacions de la Generalitat a través de les conselleries. Els tècnics van exposar la seua experiència en l'activitat lingüística municipal i l'Acadèmia va fer referència a les campanyes de promoció, les col·laboracions amb col·lectius, entitats i associacions, i les convocatòries anuals dedicades a la difusió del valencià.

En la clausura de la Jornada el president de l'AVL, Ramon Ferrer, va fer una crida als ajuntaments i als regidors per a garantir el funcionament de les oficines. Ferrer va agrair als ajuntaments i als tècnics el seu treball "per fer de la llengua un vehicle de comunicació fàcil, útil i pròxim als ciutadans", i a la conselleria, la seua "voluntat d'impulsar la creació de l'Agència de Promoció", un desig que va compartir també la presidenta de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, Elena Bastidas.

La consellera de Turisme, Cultura i Esport, Lola Johnson, va tancar la Jornada apel·lant a la unitat de tots els ajuntaments, diputacions i mancomunitats "en esta nova etapa que ara s'enceta amb la creació de l'Agència de Promoció del Valencià. L'esforç conjunt, --va manifestar Johnson--, farà que el valencià estiga cada vegada més present en tots els àmbits i, per a aconseguir eixe objectiu, el paper dels ajuntaments i dels tècnics de promoció és fonamental".

AUGMENTEN LES QUEIXES PER GATS ABANDONATS A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Proliferen pels solars abandonats i en alguns cantonades de Benicarló menjadors improvisats per als gats i gossos rondinaires. Normalment per als primers, atés que els segons solen estar més controlats per les protectores d'animals. La situació s'ha convertit en problemàtica perquè en ocasions, les restes de menjar queden estesos pels voltants, s'estenen les plagues de puces, rates i altres paràsits i les queixes dels

veïns van en augment. Pedro López, regidor de Medi ambient, va recordar que donar de menjar als animals rondinaires "està prohibit per normativa, perquè entre altres coses, no deixa de ser abandonar escombraries al carrer". L'edil va plantejar la comparativa de "jo tinc un gos a casa, li pague un veterinari, li done per a menjar i una qualitat de vida. Fomentar la cria de gats pel carrer, sense ocupar-se d'una manera seriosa dels animals no és de rebut, perquè estem fomentant que cresquen aquestes colònies d'animals pel carrer sense control".

López va relatar una sèrie d'exemples pràctics que confirmen les seues afirmacions. Així, va recordar que en un solar del carrer Botànic Cavanilles de la població en el qual un veí alimentava a "colònies de gats. He vist a un bebé d'aqueix carrer ple de mossegades de puces. Per això hem de ser conscients de les conseqüències que té aquestes coses", atés que els animals creixen sense control de cap tipus. Un altre dels exemples que va recordar han causat problemes als veïns és el d'un ciutadà que "amb materials d'enderroc, els va muntar el seu particular Marina d'Or als gats en un solar abandonat, contra la paret d'altre veí". Aquestes actuacions, va "assenyalar estan fora de mesura i no s'han de produir. La gent ha de ser conscient que una cosa comporta l'altra i que aqueixos gats sense control poden dur malalties a la resta de la població". En qualsevol cas López va assegurar que "jo entenc que es fa un esforç de bona voluntat, i és lloable. Però si vols un animal, emporta-te'l a casa i et fas càrrec d'ell com correspon", va concloure.

LA UNIÓ de Llauradors denuncia robatoris de fusta

text NATÀLIA SANZ

LA UNIÓ de Llauradors denuncia robatoris de fusta d'olivera en la comarca del Maestrat, concretament ja es coneixen dos casos en la localitat de Peníscola, i insta a una major vigilància i control per a perseguir aquests casos.

El primer robatori el va detectar el propietari d'una explotació familiar en la partida de Poaig de Peníscola després de produir-se un incendi per la zona. Allí va poder observar estupefacte com li havien tallat amb motoserres una dotzena d'arbres per endur-se els seus grans troncs doncs es tractava d'arbres centenaris. Ara s'ha tornat a conèixer un segon cas també en aquesta localitat del Baix Maestrat i el procediment ha tornat a ser el mateix. En els arbres deixen simplement les parts més menudes i s'emporten la resta.

Les sospites apunten que es pretén aprofitar comercialment la fusta per a la producció d'artesanía i decoració, un mercat pel que sembla en creixent auge. El preu que es paga per les restes de poda d'olivera no és el mateix que per a llenya que per a artesanía i ací sembla radicar l'origen dels robatoris.

Es tracta d'arbres ja centenaris i per tant protegits per la Llei 4/2006 de Patrimoni Arbori Monumental de la Comunitat

Valenciana que declara protegits genèricament, sense necessitat de resolució singularitzada, els exemplars de qualsevol espècie arbòria existent a la Comunitat Valenciana que igualen o superen un o més dels següents paràmetres: 350 anys d'edat, 30 metres d'altura, 6 metres de perímetre de tronc, mesurat a una altura de 1,30 m de la base o 25 metres de diàmetre major de la copa, mesurat en la projecció sobre el plànol horitzontal.

LA UNIÓ aconsella en primer lloc als propietaris afectats denunciar aquest tipus de robatoris davant el Seprona i a les forces de seguretat o policies a extremar la vigilància en les zones rurals per a evitar-los. De la mateixa manera insta a les autoritats competents a perseguir aquest tipus de delictes que molt possiblement córrega a càrrec de màfies organitzades per a un mercat de la fusta en auge.

Ramón Mampel, secretari general de LA UNIÓ de Llauradors, assenyala que "fa tres anys ja van succeir uns fets similars quan s'arrancaven oliveres velles de finques sense permís dels seus propietaris, però vam fer una denúncia pública i frenarem la pràctica. Esperem que ara passe el mateix i no es convertisca en un expoli. Són oliveres vives en producció que s'arranquen sense cap tipus de mirament davant la impotència dels seus legítims propietaris qui veuen com el que s'ha conservat generació després de generació desapareix en uns minuts".

Cafè amb gel (i 4)

Fronteres

text JOAN HERAS

Totes tres suspensen la conversa i els glops de cafè amb gel per contemplar com la Maria remena la baralla. Sí, sembla una professional i això que és una jugadora de cartes dels vespres dels dijous d'estiu. Si arriba a dedicar-s'hi de veritat, potser s'hi guanyaria la vida i tot. Sembla que les cartes volin, com una sobtada pluja d'estiu i cauen d'una mà a l'altra. Les tracta amb amor, podríem dir. I la Carme, que és la nova jugadora, es queda amb la boca oberta. Fins que la Maria deixa la baralla sobre la taula i li demana precisament a ella, a la nova jugadora, que per favor talla, si et plau. La Carme recorda les partides de la brisca de quan era jove, aquells estius amb els amics que feien fins i tot una competició ben organitzada i que ella sempre quedava a la franja baixa –baixíssima- de la classificació. Però s'ho passaven bé, reien molt i intentaven fer trampes sense massa èxit perquè el Carles sempre les descobria. Aleshores el Carles era un noi molt atractiu, simpàtic, guapíssim i gens cregut. Després la cosa s'ha espatllat força, vaja, força no: del tot.

Carme, per tallar has d'agafar un grup de cartes i posar-les a...

Sí, sí, ja ho sé. Ja me'n recordo. Però és que feia molts i molts anys que no jugava a cartes.

Perquè no volies quedar amb nosaltres.

Sí, bé, ell sempre volia passar l'estiu al poble de la seva mare i...

I ens abandonaves. Vinga, agafa les teves cartes. Te'n recordes del que t'he explicat de com va això del pòquer?

Sí, sí. Comencem.

I les tres dones se la miren amb certa tendresa i amb un somriure còmplice i satisfet. Sense dir ni una paraula –no els cal- totes tres se senten satisfetes perquè han recuperat a una antiga amiga, a una amiga que –com moltes altres- havia quedat atrapada a les xarxes d'un home possessiu, dominant, cregut i en el fons força masculista. Sí, com tots, pensa la Maria mentre estudia les seves cartes. Bé, com la majoria, pensa la Lola mentre acaba d'ordenar les seves cartes. Com uns quants, però n'hi ha molts que per sort se'n salven, com el Pere, pensa la Rosa mentre decideix arriscar-se per un pòquer d'asos –alguna vegada la sort ha d'estar al meu costat, no?

- ei, noies, que no hem decidit què ens hi juguem...

- què, mig euro com l'any passat?

- No, no, hem de fer una aposta de temps de crisi, no? A tu, Maria, t'han congelat el sou des de fa no sé quant i et retallaran la paga de Nadal; a tu, Lola, t'han aplicat un ERO que déu n'hi do; tu, Carme, fa anys que ets a l'atur i a nosaltres, els autònoms, ens han apujat l'IVA i ens van empenyent cap a l'abisme. Vint cèntims, què us sembla?

Hi ha un assentiment general: sí, sí, tens raó. Vint cèntims i qui guanya més calés paga els cafès.

per cert, algú en vol un altre? A mi el cafè amb gel m'agrada molt.

Sí, per mi va bé. Un altre. Un dia és un dia.

No, jo ja en tinc prou.

I una mica de whisky què tal? Quedarem més professionals, més autèntiques jugadores de pòquer, no?

La Carme s'hi apunta amb entusiasme. Potser una mica d'alcohol l'ajudarà a trobar la manera de fer combinar aquelles cartes i, potser, de desdibuixar una mica la imatge d'aquell home que ara no sap ben bé perquè ha estimat durant un grapat d'anys i que ara deu estar allà, assegut al porxo de la casa de la mare, mirant com es comença a fer de nit i pensant en vés a saber què.

La rosa demana els cafès i les copes al jove cambrer d'ulls fosquíssims –mira que guapo que és el noi- i comença la partida. Cadascuna es capbussa en el seu joc i en les mil històries que corren, volgudament o no, pels seus caps, pels seus cors, per les seves venes, pels seus desigs. Mentre la partida avança, tot és silenci. Només el suau fregadís de les cartes movent-se a les mans de les jugadores, damunt la taula, essent agafades de la petita pila on esperen pacients el seu moment de entrar en joc i de determinar el curs de la partida. De totes les partides que cadascuna de les jugadores intenta definir com vol, com pot, com imagina, com desitja. O potser resignadament.

EDITORIAL

844

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Anem a recules

Si ja n'eren pocs.. encara en quedaran menys. Dia darrera dia només fem que escoltar notícies sobre més, i més, tancaments de xicotets comerços i empreses. Com ja vam dir la setmana passada, la taxa d'aquest suposat i fantàstic reciclatge-brossa, que no se'l creuen ni els seus mateixos promotors, al qual ens està sotmeten el Consorci de Residus de la Zona I, serà el colp de gràcia a la nostra malmesa economia.

Però no sols afectarà a l'economia familiar, no. A qui afectarà sobretot és a les xicotetes i mitjanes empreses, atés que són les més nombroses i sobre elles recau el percentatge més gran de tot el que és paga. No cal ser un linx per adonar-se'n que, proporcionalment, pagaran més aquells comerços i indústries que tenen una superfície menor de 100m2. El quals són, al cap i a la fi, el teixit productiu més important del nostre país.

O siga, que si a la pèssima situació econòmica i social imperant, li afegim la **taxa de merda** i, a més, la nova normativa comercial imposada des del govern central, Obert 24h, podem dir, sense cap mena de dubte que el nostre sector comercial principal està tocat de mort.

Les mesures anticrisi del PP, a tots els nivells, han estat i estan, una mena de gota malaia que ha destrossat les poques esperances de subsistència d'aquest sector, on la pressió fiscal ja s'ha tornat més que insultant. No és d'estranyar que, des del Fòrum del Comerç es veja amb molta preocupació aquesta situació que, segons Encarna Sanchís presidenta de COVACO, suposa una pèrdua per a tots, "per al comerç, per a la ciutat i per al client, ja que el comerç uneix tots aquests interessos".

I si amb allò anterior no en teníem prou, a un més vista, una altra espasa de Damocles, anomenada IVA del 21%, amenaça de degollar, sí, degollar, tot el sector. I això amb el vist-i-plau de les nostres administracions més properes, ajuntaments, diputacions i autonomies, veritables llepaculs, disculpen vostés la grolleria però s'ho mereixen, atés que ho veuen i no fan absolutament res per plantar-se davant aquets abusos.

Sortir al facebook per a dir bajanades no ens serveix de res si no s'acompanya d'altres mesures més contundents... inclosa la dimissió. Això sí seria ser conseqüent!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: A la banda de música de l'Associació Ciutat de Benicarló pel concert magnífic que van fer. Un concert de pel·lícula. També al concert de "El chaval de la hipoteca", encara que la pròxima podrien fer-ho davant dels bancs intervinguts. Els veïns segur ho agrairien i els bancs, els bancs... ens dona igual. Rebrien un bon missatge que ja els està bé!

Panissola: Per al PPSOE per la poca vergonya que tenen amb els seus assessors a la Diputació. Son les dos cares de la mateixa moneda, en esta època de crisi salvatge que tenim, malbaratar vora un milió i mig d'euros per a 33 assessors, sí per a 33, que ningú sap el que fan, o millor dit sí, no res... és una autèntica estafa. Un autèntic atracament amb impostos inclosos.

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Exposició «Les Festes Valencianes»,

del Museu Valencià d'Etnologia
(fins al 23 de setembre). Mucbe.

Organitza:
Museu Valencià d'Etnologia i Regidoria
de Cultura.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

LES CUNETES

Els tafaners volem donar les gràcies al regidor corresponent encarregat del manteniment dels camins rurals. Hem sentit dir a la gent gran que en èpoques de fam hi havia qui no tenia més remei que menjar-se els fenassos de les cunetes. Ara, les cunetes dels camins rurals de Benicarló són una veritable selva. Això sí, qui va passejant a peu o amb bicicleta s'exposa que el xafe un cotxe.

LES CUNETES (i 2)

Ens han contat que precisament la màquina que es dedicava a desbrossar canyes i fenassos és la que l'ajuntament utilitza per realitzar la neteja de les platges. Vergonya ens en donem, però si travessem Aigualiva es veuen els vorals dels camins nets i polits. Ja que són tots tan amics, igual els podrien demanar el tractoret, no?

POBLE MENUT

Sí, Benicarló és un poblet. Tot que hi ha gent que se li ompli la boca parlant de "la nostra ciutat", el fet és que ací ens coneixem tots. Massa. Per això que ens sorprén a alguns tafaners comprovar com hi ha regidors que treballen en l'ensenyament públic i porten els seus fills a l'escola concertada. No ho critiquem, simplement ens sorprén. També és cert que els xiquets d'alguns regidors que sempre han anat a escoles públiques –sense que l'èxit acadèmic haja sigut una característica del seu expedient– ara duen les seues criaturetes també a la privada concertada; es podria fer una anàlisi per si s'hi pot trobar alguna mena d'explicació des del punt de vista psicològic: "Jo no vaig "triomfar" en l'ensenyament públic no per culpa meua, devia ser cosa dels mestres i tu, fill meu, aniràs amb una altra classe de mestres i voràs com seràs

text LA COLLA DE TAFANERS

allò que el pare no va poder ser".

PASSAREL·LES FANTASMA

Vaja coses més curioses passen en aquest poble. Resulta que, de sobte, han ficat el tros de passarel·la que faltava al Morrongo, i que van denunciar a tots els setmanaris que no havien ficat. A vore que ho entenquem, no van ser els mateixos peperos els que havien dit que això que denunciaven alguns no era veritat i que hi havia els mateixos metres de fusta, passarel·les, per a més ben dir, que l'any passat? No els va faltar temps en sortir a la premsa -a bombo i platerets, només els faltava la fanfària- a fer el desmentit? Nosaltres, que volem ser

gent assenyada, que no vol dir que ho aconseguim sempre, allà que vam anar cinta mètrica en mà a mesurar i... vam constatar que –oh miracle– havien aparegut uns quants metres de fusta que abans no hi eren. Misteris insondables? No es pot fer el ridícul per cosetes així. No costa tant –o sí– dir ens hem equivocat i ara ho arreglarem.

MÉS PASSAREL·LES

I parlant de passarel·les, els tafaners, que tenim l'orella sempre parada, hem escoltat per ací que algunes empreses del poble han rebut una sol·licitud d'oferta de l'ajuntament per fer algun tipus d'actuació a la platja del Morrongo. No han de cantar ni ballar ni fer cap cosa estranya, no. Tenim entès que simplement es vol fer una barana. Ara, sí senyor, con dos cojones: una barana en ple mes de juliol i agost, quan "menys" gent hi ha a la platja. Només trobem dos possibles explicacions. Una, que es vulga foragitar els pobres manyos que inasequibles al desaliento continuen venint al nostre poble. Dues, que el regidor encarregat de l'invent siga un barra-

ve de la p gina anterior

quero o tatxero (que de les dos maneres està ben dit) i haja pensat que ara –amb l'excusa de comprovar com va l'obra- és el moment ideal per mirar la fauna balneària que diria Joan Fuster.

Compartida la vida...

Levante TV va entrevistar Mariano Castejón. Al darrere del cotxe l'acompanyava el seu inseparable Jaime Mundo. Ens consta que comparteixen cotxe sovint. I això està molt bé perquè amb aquesta optimització de recursos es redueixen a la meitat les dietes d'uns dels diputats que viuen més lluny del cap i casal. Quin exemple! A més, segons hem sabut, ells mateixos han insistit perquè tothom ho sàpiga: només cobren una dieta de les dos que a dreita llei es correspondrien. No porten moltes coses, però tampoc ens costen tant com ens podrien costar, no? O sí?

QUIN ESCÀNDOL!

I parlant de cobraments, ens ha arribat via BOP, el que cobren els "assessors" dels partits polítics a la Diputació, sí, eixos que assessoren no sé sap qui i atresoren no sé sap quant. Així tenim allò que diuen "Personal Eventual de la Excm. Diputación Provincial de Castellón, a las siguientes personas en el cargo y con las retribuciones mensuales íntegras que se indican, con efectos al día 05 de julio de 2.011". En vore-ho, una mica més la palmem de l'ensurt. No res, des d'uns "miserables", 33.000 eures de res a l'any el que menys cobra, fins els 82.000 del que més. I total, com només en són 33... Els tafaners, que aquesta setmana ens hem ficat amb això dels números seriosament, allà que vam començar a sumar i sumar els sous d'aquesta gent, i a la nostra calculadora que li va agafar un cobriment de piles perquè no li cabien més xifres I estàvem a poc més de la meitat dels assessors! Bocabadats i esglaiats en veure la xifra tan gran que ens apareixia a la

pantalleta de la maquineta: més d'un milió, sí, 1.000.000 d'euros (166 milions de peles!) i encara en faltaven un grapat per comptabilitzar. I això que encara no funciona l'aeroport, que el dia que vaja, ja volarem, ja! Si no us ho creieu ací ho podeu comprovar <http://notanaprop.files.wordpress.com/2011/07/07072-2011.pdf>

BOLSET

La bossa de mà que apareix a la foto amb la seua propietària és una bonica metàfora. Diuen que la comunicació no oral constitueix prop del vuitanta per cent de la comunicació total que transmetem les persones. Deduïm, per tant, que la regidora té bon gust a l'hora de triar els seus complements, deduïm també que va bé de perra perquè això de Tous es veu que és caríssim (o que algú que la vol i va bé de perra li l'ha regalat) i deduïm també que aquesta senyora no té res a amagar a ningú. És tot correcte? I encara que no vinga al cas, per què no aprén a parlar valencià d'una vegada? Hi ha un tafaner que s'ofereix com a voluntari lingüístic per ensenyar-li. I veiem que ho diu seriosament.

ARRÒS SEXAT

De sempre han estat graciosos els comentaris que han aparegut a les pissarres de restaurants i botigues diverses. Ací a Benicarló recordem amb estima aquell famós eslò-

gan escrit en clarió del pobre Manolo el Xurrero que deia allò de "Aquí se habla francés por señas". I també aquell altre d'una botiga de queviures del camí la Mar que anunciava una oferta així: "Por cava dos garras de alejía, un drapo cosina". Més recentment trobem en cartes de restaurants de "postín" locals que ofereixen "ajoaceite", cosa que no es diu ni a Andalusia. Però és que aquest de l'"arròs sexat", hem de reconèixer que és molt i molt bo. Ens imaginem el cuiner bufant a la

ve de la p gina anterior

punta de cada gra buscant-hi un forat per saber si és mascle o femella. Si en vorem i en sentirem de coses.

TRACA, TRACA I TRACA!

Ens han dit que això ha sortit al facebook de l'alcalde: "Sr. Rajoy: no va bien! incentivo el crédito y el consumo, baje a este mundo!!! Vealo y si no es capaz deje paso a otro!!!"

LA FOTO DE L'ANY

Mirem-nos bé la foto i el que representa. Per on comencem a aplicar-nos-la?

**El dia que este pais comprenda!
Que un Bombero, un Medico o un Maestro
son mas importantes que un futbolista...**

**Ese dia,solo ese dia
REALMENTE TENDREMOS
POSIBILIDADES DE SALIR ADELANTE COMO NACION**

Tomás Serrano GURRI

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Seré sincer, senyora meua, i li diré que aquesta setmana no m'he llegit la revista que vostè dirigeix de manera tan "hon.". Encara no he tingut temps de passar per davant del quiosc malgrat les vegades que hi penso. Així és que ara se'm presenten un parell d'alternatives que es podrien resumir ràpidament en un escric o no escric. Definitivament m'he decantat per la segona opció, perquè omplir aquesta pàgina té més de convicció personal i compromís que de comoditat. Una vagada triada aquesta opció, he de decidir de què escric. Podria imaginar el contingut sense massa dificultat i pensar que el tema estrella podria ser, una vegada més, alguna cosa que faça referència a les escombraries i a la seua taxa de vuitanta euros. També he pensat que l'estiu en qualsevol de les seues variants estaria bé, des de l'afluència de turistes al nostre poble, a l'estat de les platges o com afecta la calor en les relacions de parella quan tenim pel mig fills adolescents que es pensen que ja són grans. En qualsevol cas, com que no m'he llegit La Veu, aquesta setmana tampoc no en parlaré i deixaré descansar al seus col·laboradors i que no pensen que jo faig el que no soc.

Mire, senyora Garcia, ens trobem al ple de l'estiu i a mi m'agrada molt la tele. Em passaria hores i més hores davant la caixa (perquè jo encara tinc una caixa i no una d'eixes que diràs que els han passat una estampida d'elefants pel damunt), empassant-me tot el que fan a totes les cadenes, perquè el que més m'agrada és acoblar el comandament a la meua mà i anar prement botonets sense parar. Em produeix un goig infinit fer voltes i més voltes als canals de la televisió amb una cadència d'un segon per canal. Però clar, això no ho puc fer quan la meua parella està al meu costat, perquè el sistema nerviós se li accelera –tot al contrari que a mi– i la cosa esdevé en una situació que qualificaré com a tensa. Quan estic tot

sol, tinc especial debilitat per les cadenes de caire comarcal. De vegades em quedo enganxat i no puc deixar de mirar-les embadalit mentre els meus dits es neguen a prémer el botó de "channel". M'agrada vore al nostres polítics fent el més espantós dels ridículs mentre ells es pensen que allò que fan o diuen està molt bé. De vegades penso que amb les seues actituds davant les càmeres ens estan recordant, de forma implícita, lo imbècils que som per haver-los votat. Estic convençut que moltes vegades, ja siga en el transcurs d'una entrevista, en un ple d'un l'ajuntament o en els seus gestos davant les càmeres, ens recorden la nostra condició de súbdits que estem a les seues mans. "No m'has votat? pos ara qui mano soc jo". Un dia d'aquesta setmana vaig agafar la part de final d'un discurs que feia un alcalde al que no nomenaré, amb la finalitat última d'anunciar la inauguració oficial de les festes. Aquest senyor enraonava en una llengua que li venia massa gran. Massa. Després les càmeres van anar filmant les diferents taules, formades per cares conegudes de la política comarcal. Jo els conec perquè miro aquestes teles. Va començar el ball i ... oh sorpresa! Oh indignació! Abans de trucar al Patrimoni Nacional me'n vaig anar a Internet per tal d'esbrinar si la denúncia que anava a fer tenia fonament. Com que no vaig trobar el que buscava i semblava que a Granada tot estava normal, vaig desistir. Què em va passar? Que vaig vore com els polítics comarcals

ballaven un pasdoble al voltant de...la Fuente de los Leones que hi ha a l'Alhambra (que, a més a més d'una cervesa, és un monument que hi ha a Granada). Clar, vaig pensar, sempre és més fàcil copiar que crear.

Una altre dia vaig agafar una roda de premsa que feia el nostre regidor d'agricultura, llaurador de professió, on va començar justificant-se per un viatge que havia fet no sé on de no sé què d'unes carxofes. Després d'això va començar fent una repassada al nostre camp, dient que feia goig de vore com estava tot de verd i de bonic. Un del productes del camp que va citar expressament i no una ni dues vegades, va ser la "sandía". Que si la "sandía" per amunt, que si la "sandía" per avall. Vaig pensar que aquest xicot deu ser una mica tarugo, perquè això de castellanitzar el nom del meló de moro només podria sortir d'alguna moda estúpida basada en una ignorància supina. Però després vaig pensar que jo estic equivocac. Tothom sap que un regidor, només pel fet de prendre possessió del seu càrrec, està dotat d'una ciència infusa que el fa el més sabut del poble pel que fa a la seua feina a l'ajuntament, i una infal·libilitat que ja la voldria el Papa de Roma.

P.S. Bé, ho confessaré, si que m'he llegit La Veu, però m'abellia més parlar d'aquestes bajanades que del contingut de la revista. Vaja, senyora Garcia, veig que li arriben cartes amb l'adreça equivocada.

La Coral a les Festes Majors de Tírig

text i foto REDACCIÓ

El passat dissabte dia 21, la Coral Polifònica Benicarlanda es va desplaçar a la població de Tírig per tal d'oferir un concert conjunt amb la Banda de Música "Santa Quitèria" de la mateixa localitat.

La coral va fer, en primer lloc, una actuació en solitari en què va cantar obres com ara Al vent, Paraules d'amor, "Salmo 150", "Nostalgias" i Rondel. Després de la interpretació de la banda, totes dues associacions van actuar conjuntament per oferir al públic que omplia la sala els popurris "Abba Gold" i Nino Bravo.

Aquest acte formava part de la programació de les festes majors en honor a Sant Jaume, i va tindre lloc al pavelló municipal de la localitat de l'Alt Maestrat. Es tracta d'un esdeveniment especial per a les dos formacions, ja que el director de la Coral Polifònica Benicarlanda, David Rubiera

Esteve, també dirigeix la Banda "Santa Quitèria" de Tírig. D'aquesta manera, s'unien per primera vegada els instruments tirijans amb les veus benicarlandes.

Cal recordar que la pròxima actuació de la Coral Polifònica Benicarlanda serà aquest dissabte 4 d'agost a l'auditori municipal a les 20h, en l'espectacle "Romancero Gitano".

CONCERT DE PEL·LÍCULA

text i foto REDACCIÓ

El passat diumenge 29 de juliol, la Banda de Música de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" va oferir el concert "La música al cinema", una actuació de gran acceptació que ve sent cita obligada dintre de les activitats estiuenques en els darrers anys i que va aplegar a un gran nombre de públic a la plaça de Sant Bertomeu.

La música en directe de mans dels músics de la Banda dirigits per Pablo Anglés acompanyats per un muntatge visual fet amb gran precisió per Raquel Tena, Blanca Feliu i José Miralles i la immillorable presentació de l'actor Rafa Sánchez, que vestit de músic va posar en escena grans moments d'humor, van fer que els assistents gaudiren d'un veritable espectacle.

Una acurada selecció de nou temes de pel·lícules de tots els temps van servir per fer un breu viatge pels grans èxits del sèptim art, des de "Candilejas" de Charles Chaplin (1952), "El puente sobre el rio Kwai" (1957) música de Marcolm Arnold,

"Mary Poppins" (1964) de Richard y Robert Sherman, "Superman" (1978) de John Williams, "Fama" (1980) amb música de Michael Gore, "Flashdance" (1983) de Giogio Moroder, "Loca academia de policia" (1984) de Robert Folk, "Cinema paradiso" (1988) amb música de Ennio Morricone, "Ghost" (1990) de Alex North i finalment, Harry Potter (2001) de John Williams.

SUPERPINT/MARITUR I GELLIDA E HIJOS FINALISTES DEL TORNEIG

text i foto GREGORIO SEGARRA

Les semifinals del XXXII Torneig d'Estiu "Ciutat de Benicarló" van oferir dos renyits i igualats partits.

En la primera semifinal, Superpint/Maritur, es va imposar a Toldos Raiva/Xiringuito de Toni per 6-4, en un partit que va tenir moltes alternatives en el marcador i que només al final, quan Toldos Raiva va arriscar amb el porter-jugador i els va eixir malament la jugada, es va decidir a favor del Superpint/*Maritur, que va tenir en Sergio Mateu i Raúl Mora –autors de dos gols cadascun- als seus principals estilets. Anta i Jorge Fernández van completar el marcador dels

vencedors. Per part de Toldos Raiva, Eloy Bas va marcar un dels millors gols del campionat. En l'altra semifinal, Gellida e Hijos va patir més del compte per a derrotar al Plantacar/Autobelclaus, que va acudir sense canvis en els seus jugadors de camp. Tot i col·locar-se ràpidament amb un enganyós 3-0 en el marcador, només la gran actuació del meta Castañeda va impedir que els joves del Plantacar donaren la sorpresa. Al final ajustada victòria de Gellida e Hijos per 4-3, amb dos gols anotats per Vicent Gellida, un d'Albert i altre antològic de Marcos Cano. La classificació de l'esportivitat, excepte sorpresa majúscula en l'últim partit, segurament serà guanyada per Superpint/Maritur o Plantacar/Autobelclaus, encara que els primers arriben amb un mínim avantatge en la classificació.

Del 10 al 12 d'agost

Cage 100.

Commemoració del centenari del naixement del músic John Cage.

Organitza: Assoc. Cultural Diabolus i Regidoria de Cultura.

Jugada la final del torneig d'estiu Memorial Víctor Pratsevall de basquet

text i foto VICENT FERRER

L'equip Hotel Casablanca es va proclamar campió, per tercer any consecutiu, al guanyar la final per 37-22 davant Sentimiento Sevillista. El partit va ser presenciat per més de 100 persones, que van acudir a la pista de l'IES Joan Coromines, per a veure el desenllaç de la competició. En tercera posició va quedar Mel i Xispa, que es va imposar, amb sols cinc jugadors, a Calabazas Club en el partit per la tercera i quarta plaça per 38-34. Els premis van ser lliurats per la dama del club Rosa Galán, el president d'honor del club Santiago Senar i el regidor d'esports Joaquín Pérez Ollo.

La classificació final va quedar així:

- 1r Hotel Casablanca
- 2n Sentimiento Sevillista
- 3r Mel i Xispa
- 4t Calabazas Club
- 5é Hotel els Dofins
- 6é Menuts
- 7é Betis
- 8é Friky Tiim
- 9é Inmo Aurenja
- 10é Bon Clima

Màxim encistellador: Iban Senén

Campió del Concurs de Triples: Fran Caldés
Equip més esportiu: Bon Clima

Des del C.B. Benicarló es vol agrair a tots els jugadors, àrbitres, públic i afeccionats al bàsquet, la seua col·laboració en l'èxit que ha suposat aquest torneig, que ha igualat el seu rècord participació i ha superat a les anteriors edicions en públic que s'ha acostat a passar les nits d'estiu. També agrair a l'IES Joan Coromines per cedir la pista per a poder celebrar aquest ja tradicional torneig.

Després de la Festes Patronals, tornaran a començar els entrenaments i entre finals de setembre i principis d'octubre s'iniciarà de nou la competició dels equips del CB Benicarló.

La saltadora Cristina Ferrando subcampiona de Espanya promeses a Toledo

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana es va celebrar a la ciutat de Toledo, el campionat d'Espanya Promesa a l'aire lliure d'atletisme, en el qual l'atleta benicarlanda Cristina Ferrando va aconseguir la segona plaça del podi.

A les set de la vesprada del diumenge, amb una temperatura de 40º, se celebrà la prova de salt d'altura en la qual l'atleta benicarlanda del Playas de Castellón, Cristina Ferrando Forés, es proclamà de nou subcampiona d'Espanya, aconseguint saltar per sobre dels 1,76 metres.

Cristina arribava a Toledo amb molt bones sensacions, després de participar en el meeting internacional de Madrid dues setmanes abans, al costat de la campiona d'Europa Ruth Beitia i les millors saltadores russes i ucraïneses del moment, on va saltar per sobre de 1,78 metres. Per això l'1,76 de Toledo li va saber a poc atés que, indubtablement, estava en condicions de superar aquest registre en condicions normals, com així ho va demostrar al meeting internacional de Madrid

Aquest cap de setmana participara, al costat de la seua germana Beatriz, que dissabte passat saltava a Torrent 1,74 metres, com a preparació del Campionat d'Espanya absolut a celebrar en la ciutat de Pamplona, on les dues atletes benicarlandas estan classificades.

COSES QUE SEGURAMENT NO M'AGRADEN

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El Benicarló, sí, ja ha començat els primers bolos de pretemporada. Diumenge passat vam anar al camp del Benassal i vam guanyar, es veu que bé, per un gol a tres. Martorell fins i tot es va poder permetre alinear dos equips diferents, tan gran és l'actual potencial del CDB. Els camps d'aqueixos poblets solen ser menuts i això dificulta la manera de jugar nostra, oberta i amb molta necessitat d'espais.

Els gols els van marcar un tal Gastón (2) i un tal Fernando. I ací és on comencen els meus dubtes i les meues certeses també. No sé ni qui és Gastón ni qui és Fernando. I això és un problema per a mi, soci pudent i escaldat de moltes aigües tèbies. Dedueixo que aquests dos xicotets són forasters. I dic forasters sense cap sentit pejoratiu. No sé si ha de ser aqueixa la filosofia del Benicarló. Jo em pensava que el que es pretenia era fer un equip de preferent amb jugadors de casa. Que amb els que hi ha no podem competir? I què? Baixarem una altra vegada. I què?

Segurament m'estic precipitant, però sento coses pels "mentideros deportivos" que deia l'entranyable mestre

Palanques que no em fan gens de gràcia. Que si tal que ja jugava al Ràcing cobrava més de tres-cents euros al mes, que si segurament vindrà gent de fora... No, no i no. Si es confirmaren aquests rumors, em sentiria decebut.

Per sort (per casualitat volia dir) em vaig trobar l'altre dia Juanjo Martorell i el vaig abordar. A vore, què és això que diuen que en vindran de segona divisió i romanços d'eixos, que no ho saps que tot són embolics, que no t'has d'escarmentar? Pobre xic, es va quedar parat davant d'un atac tan directe. M'ho va desmentir tot. Els únics "forasters" que hi ha són alguns "heretats" del Ràcing de la temporada anterior i un xicot d'Orpesa i un d'Alcalà. Són millors que els que tenim a casa? Sí. Molt millors? Home, trobo que sí. Vinga, si és aixina i ho dius tu, m'ho creuré.

Jo, però, a la meua. Pujaré els primers partits. Voré com està el panorama i segons com, em faré seguidor de l'equip de primera regional. Ja m'he acostumat a no tindre liniers amb els quals interactuar quan cometem alguna errada. M'estimo més jugar contra el Càlig o el Peníscola que contra l'Albuixec; compte que quede clar que parlem del segon equip del Benicarló, el primer no ha de jugar contra aquests poblets. Hi ha més rivalitat, més diversió amb els aficionats forasters... En fi, que m'ho pensaré.

Si la cosa va bé i m'agrada el CDB, m'estic plantejant molt seriosament esdevindre cronista dels dos equips, del de Martorell i del de Domingo. Ja vorem, ja vorem. És clar que tot

això dependrà també del tiranet de l'amo. No estic disposat a treballar el doble pels mateixos diners com si fóra un funcionari qualsevol.

Enguany, després de moltes temporades, tindrè el comboi de pujar al futbol als partits de festes. Per fi jugarem el dia de sant Bartomeu contra un equip amb certa solera. Vindrà la Rapitenca, de la tercera divisió catalana. Però, ara que penso, si juguem de tarde i els de la comissió de festes no han recuperat el bon costum de fer la processó després de missa major, igual resulta que... no m'agrada. Hi ha moltes coses que no m'agraden, senyor Rajoy.

XX CLÀSSICA DE NATACIÓ PENÍSCOLA-BENICARLÓ

text i fotos CNB

La nova edició de la clàssica ja compta amb dos nous guanyadors David Miranda, del CN Vinaròs i Ana Molina, del CN Vila-real.

Aquest passat diumenge 29 de Juliol de 2012 a les 09:00 del matí, des de la Platja Nord de Peníscola, 72 nedadors van prendre l'eixida en la XX Edició de la Clàssica de Natació Peníscola-Benicarló organitzada pel club Natació Benicarló. David Miranda del CN Vinaròs, amb un temps d'1h 37m 09s, es proclamava guanyador en la categoria femenina mentre Ana Molina, del CN Vila-real, amb un temps d'1h 41m 33s ho feia en la femenina..

Joan Ferran Barrachina del CN Benicarló va quedar 2n i David León del CN Vinaròs 3r. Lucía Piñana del CN Benicarló que va quedar 2a i Sara Marquès del CN Benicarló 3a, es van repartir juntament amb els guanyadors, el premi de 150,100 i 50 € respectivament. La més jove de la travessia va ser Claudia Barrachina del CN Benicarló amb 12 anys que va

realitzar la prova finalitzant en una impressionant 10a posició femenina amb un temps de 2h 23m 02s.

En la Platja del Morrongo els Alcaldes de i Benicarló i Peníscola, Marcelino Domingo i Andrés Martínez, rebien als participants de la prova juntament amb els Regidors d'esports Ximo Pérez i Daniel Biosca i el President del Club Adolfo Saura amb la Dama del Club María Coll. La prova va finalitzar amb l'entrada de l'últim nedador a les 03h 19m 37s del seu inici amb un únic abandonament.

Un any més, vetllant per la seguretat dels nedadors en l'aigua, en aquest èxit de participació, van estar les embarcacions de suport del Club, Bombers, piragües, Creu Roja i Saepla, als quals se'ls ha d'agrair l'esforç perquè tot arribara a bon port. També als membres de l'organització, patrocinadors i voluntaris als quals cal reconèixer el seu treball i ajut.

Aquest excel·lent espectacle esportiu va finalitzar amb el lliurament de premis a tots els participants en les categories masculina i femenina en les impressionants instal·lacions del Gran Hotel de Peñíscola.

